

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

HÍRLEVÉL

2010. december

JUBILEUMI KÜLÖNSZÁM

JUBILEUMI KÜLÖNSZÁM

„Egész életemet engesztelésül felajánlom Jézus Szentséges Szívének a saját és a többi emberek rettenetes sok bűneiért!”
K. I.

HÚSZ ÉVES A KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

A kegyelem útjai...

Visszaemlékezés a

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

20 éves működésére

Életem egyik sorsdöntő napján - 1996. egyik szép májusi reggelén - minden a megszokott módon kezdődött. Végeztem a munkámat hivatalomban, amikor megkeresett egy ismert ügyfelünk egy számomra ismeretlen úrral, de kivételesen nem banki szolgáltatásaink iránt érdeklődtek, panaszt sem emeltek kollégáim intézkedései ellen, hanem egy szokatlan kéréssel álltak elő.

Vállaljam el a kerületünkben működő Kaszap István Alapítvány képviselőjét a kuratóriumon belül.

Az ismeretlen úr, Gál Ferenc kuratóriumi elnök röviden elmondta az Alapítvány célját, működési területeit, melyek minden szempontból szimpatikusak voltak számomra, de leginkább a névadó volt az, akiről a legtöbbet tudtam. Gyerekkoromban és kora ifjúságom éveiben édesapám többször is felolvasott nekünk Endrődy László „Élet Krisztusért” c. könyvéből. Szülőként úgy gondolom, hogy céltudatosan, nevelési szándékkal tette mindezt. Az emlékeim szerint a bátor és tiszta tekintetű Kaszap Pista győzött, mert az igen kimondása előtt még gondolkodási időt sem kértem.

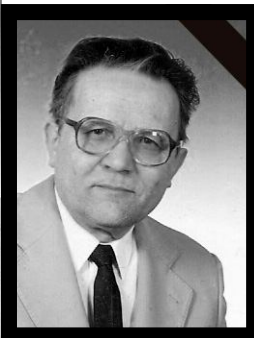
Személyes visszaemlékezésem csak 14 évre szólhat, de a szájhagyomány és az írásos emlékek arról tanúskodnak, hogy a szerveződés, az első év „próbaidő”, a véglegesítés, a kezdetben 5 főről 12 főre emelt kuratóriumi létszám működése folyamatosan, tudatosan a cél szerinti tevékenység érdekében történt. A sarokpontok szemmel tartása mindig elsődleges volt. A rászoruló emberek támogatása, a gyermekek esélyegyenlőségének, keresztény nevelésének segítése, a kerület polgárainak közösségi életre való ösztönzése a rendelkezésünkre álló anyagi és egyéb források

felhasználásával - úgy gondolom - összhangban működött az alapítói szándékokkal. A célravezető gazdálkodást már jó előre a megfelelő eszközök biztosításával érthetjük el. Ezek az akciók gyakran kettős célt szolgáltak. Nem csak arra hagyatkoztunk, hogy várjuk/kérjük az emberek támogatását, hanem mellé tettük megfogalmazott szándékokkal a kurátorok munkáját is. Ezek a programok közösségépítő, nevelő, ízlésformáló, lelki megerősítő gyümölcsöket hoztak. Ennek áldásai természetesen ránk is visszazállnak örömök, kegyelmi ajándékok formájában. Ez a fizetség!

20 év csapatmunka eredménye folytán egy zenekarhoz tudnám hasonlítani az Alapítvány, az Önkormányzat, - felekezetre való tekintet nélkül - egyházközségeink, oktatási intézményeink és utoljára, de nem utolsó sorban nagyra becsült civil embertársaink és vállalkozóink munkáját. Más-más hangszeren játszunk, de a kotta egy: „Jót tenni jó!”

Az Alapítvány jelenlegi elnökéként a kuratórium és a magam nevében szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, de egy újságcikk terjedelme ehhez kevés!

Egy valakit azonban név szerint és egyedül álló módon szeretnék megnevezni:

Gál Ferenc néhai elnökünket, aki 18 éven át - az alapítás első „akkordjaitól” kezdve - utánozhatatlan „karmestere” volt ennek az együttesnek. Emberszeretetét, bölcsességét, fáradhatatlan kitarását a munkában, ezt hagyta ránk örökségül. A minden élők és holtak Istene fogadja Őt örök szeretetébe!

Tompa Attiláné

a Kaszap István Alapítvány elnöke

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

*Alapító
tagok*

Csorba Béla

Csorba Béláné

† *Gál Ferenc*

Gál Ferencné

Dr. Hájer Emília

Halász Dezsőné

Hernádi Rafael

Molnár Gizella

Molnár Gyula

† *Dr. Póka Géza*

Pronievicz Ferenc

Szita András

Varga László

Varga Lászlóné

Varga Rita

Nekünk szent...

Szent vagy sem? - tesszük fel a kérdést. És hangosan válasz nem is érkezik, tartjuk bátran annak. A földi megerősítés várat még magára. Lehet ez óvatosság, nehézkesség, lassúság az illetékesek részéről, ám miniket senki meg nem akadályozhat abban, hogy a magunk részéről szentként tiszteljük *Kaszap Istvánt*.

Szent az Isten, hangoztatják gyakran protestáns testvéreink, arra utalva, hogy csakis a Mindenhatót illeti ez a méltóság. Pedig... ezen a ponton (is) vitatkoznunk kell velük. Kétségtelen, hogy Ő a legszentebb, ám azt olvassuk a Könyvben, hogy: Isten akarata az, hogy szentek legyetek. Márpedig ha Ő azt akarja, akkor szentekké is válhatunk. Különösen egy rövid, de meggyőző élettéljesítménnyel, amilyen *Kaszap Istváné* volt.

Hátha nem közismert, ezért említsük meg: *Gál Ferenc*, a kerületi KDNP első elnöke húsz esztendővel ezelőtt azért kezdeményezte egy *Kaszap Istvánról* elnevezett alapítvány létrehozását, mivel gyermekkorában, a negyvenes években váratlanul és megmagyarázhatatlanul hirtelen meggyógyult az orvos által gyógyíthatatlannak ítélt betegségéből. A rokonok, ismerősök ugyanis *Kaszap Istvánhoz* fordultak segítségért, közbenjárásért.

E sorok írójának családjában egy csaknem ugyanilyen csodálatos eset történt. Méghozzá a háború alatt, 1943-ban, a szentség hírében nem sokkal azelőtt elhunyt kispap tiszteletének csúcspontján. Zsuzsa nővéremet az akkor gyógyíthatatlan és nagyon veszélyes gyermekbénulás támadta meg. A kór iszonyatos sebességgel haladt előre. Előbb megbénult az egyik fele, majd áttért a másik oldalra is. A család derék, ám istenhittel nem bíró orvosa édesanyámat imádságra buzdította. Az emberi lehetőségek elfogytak - mondta.

Kerítettek egy fényképet, - amit ma is ismerünk - és valaki adott egy kis reverenda-darabot. Mindkettőt a testére tették, és imádkoztak érte egész nap és utána egész éjjel is. Másnapra a súlyos kór nyom nélkül eltakarodott. A nem hívő orvos, aki félve zörgetett másnap, önkéntelenül felkiáltott: Csoda történt!

Nővérem testén a kórnak nyoma sem maradt.

A két történet sajnálatos utözöngéje ugyanaz: bizottság előtt csak szemtanú szakember véleményét fogadják el. A két orvos sok-sok évtizede halott. Még szerzetespap testvérünk is hiába igazolta a gyógyulást.

Mit lehet ehhez hozzátenni? Nekünk, e két családnak biztosan szent *Kaszap István*, aki hatalmas hittel és önuralommal

viselt testi szenvedéseinek erejével képes kieszközölni a hozzá bizalommal fordulók gyógyulását, sorsuk jobbra fordulását.

Hogy ezt az illetékes földi tényezők mikor ismerik fel és el, az most maradjon a számunkra közömbös. A tények akkor is tények maradnak.

Kaszap István biztosan tovább kíséri nemzetét, a benne bízókat, hozzá folyamodókat megpróbáltatásaikban, gondjaikban. És segíteni fog!

Szita András
alapító tag

Imameghallgatások

„A maga gyógyulása csodás gyógyulás volt...”

Egy nagy fővárosi kórházban az egyik betegápoló nővért 1941. januárjának éjjelén eszméletlenül találták. Az orvos lumbálpunkciót (gerinccsapolást) végzett rajta és agyhártyagyulladás állapított meg, amit a nővér valószínűleg valamelyik súlyos influenzás beteg ápolásánál kaphatott. Injekciókkal kezelték, de ezek nem használtak. A nővér állapota nagyon súlyos, életveszélyes volt. Ekkor történt, hogy egy hölgy jött a kórházba és a kedves nővérek kápolnájában a főnöknőnek átadott egy *Kaszap István* ereklyét. A főnöknő az ereklyét a beteg nővér feje alá tette és még ugyanaznap az összes nővér kilencedet kezdett *Kaszap István*hoz a beteg életéért. A beteg nővér attól a naptól kezdve mind jobban lett és nagyon gyorsan felépült. Mikor már egészségesen újra a betegeket ápolta, akkor mondta neki a főorvos: „A maga gyógyulása csodás gyógyulás volt, nem az injekcióktól gyógyult meg, mert azok nem használtak semmit”.

„Itt nem a gyógyszerek használtak...”

Egy katonatiszt leveléből:

Évek óta betegeskedtem különböző tünetekkel (gyomor, epe, vese), háromszor operáltak, négy súlyos gyomorvérzésem volt, de ezek a bajok mind eltörpülnek a legutóbb ért

súlyos betegség mellett, melyből mégis csodálatosan rövid idő alatt felgyógyultam. E betegségem 1941 november 5-én mutatkozott erős szédüléssel, mely szinte eszméletlenséggel párosult. Amikor orvosom ezen a napon megvizsgált, kijelentette, hogy fenyegető tüneteket észlel, és a helyzet katasztrófális, mivel vérnyomásom 230, ami koromhoz képest (47 éves vagyok) abnormálisan magas. Azonnal ágyba fektetett, fejemet jégtömlővel borogattatta. November 8-án már olyan rosszul voltam, hogy feleségemen kívül, aki ápolt, senkit sem engedtek a közelembe. Ekkor úgy én, mint feleségem *Kaszap István* segítségét kértük imánkban és feleségem kilencedet is tartott felgyógyulásomért, és a kis ereklyét a fejem alá helyezte. November 9-én az orvos még úgyszólván reménytelenül távozott, míg másnapra, november 10-re, közvetlenül az imádság után, feltűnő javulás állott be. A kezelőorvos kijelentette, hogy itt nem a gyógyszerek használtak, hanem a gyógyulási folyamat inkább természetfölöttinek látszik, és egész eddigi gyakorlata során még csak egy ilyen feltűnő gyógyulást észlelt. Főképpen az lepte meg, hogy egyik napról a másikra olyan nagy gyógyulás állott be, amely gyógyulási fok normális körülmények közt heteket vesz igénybe. Én már sok betegségen, műtéten estem át, meg tudom ítélni a helyzet komolyságát és így nyugodt lelkiismerettel állíthatom, hogy valósággal a sír széléről tértem vissza. Nyugodt lelkiismerettel vallom azt is, hogy gyógyulásom, mind a helyzet súlyosságánál, mind az idő rövidegénél fogva természetfölötti volt. A főorvosnak, aki kezelte, sem az imádságról, sem az ereklyéről semmi tudomása sem volt, mindezekről függetlenül kijelentette, hogy a gyógyulásom természetfölötti volt, s ez a kijelentése egészen spontán történt. Boldogok lennénk, ha az én gyógyulásom is szolgálná *Kaszap István* ügyét.

„*A földön minden a felebaráti szeretet. Amilyen mértékben ezt gyakoroljuk, olyan mértékben szeretjük az Istent.*”

Lisieux-i Szent Teréz

„*Nem sajnálni kell az embereket, segíteni kell rajtuk.*”

Gorkij

KÉPEK

*Kaszap István sírjánál
Székesfehérváron*

Mezőkövesd

A MÚLTBÓL

Máriapócs

Márianosztra

Lelki nap

*Jótékonyági
bál*

„Aquinói Szent Tamás mondja: amit az isteni Gondviselés öröktől fogva elhatározott, hogy az egyes embernek megad, azt a bekövetkezett időben csak az imádság által adja meg. Az isteni Gondviselés mindent teljesítendő föltételekhez és határozott törvényekhez szabott: a föld csak szorgalmas műveléssel marad termékeny... stb. Éppen így rendelkezett és elhatározta, hogy a lélek csak imádság által nyerheti meg a természetfölötti kegyelmet és fölvilágosításokat. Azért mondja az Üdvözítő: Kérjétek és adni fognak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyitnak nektek.” (K. I.)

„Végre Heuréka! Megtaláltam, amit már oly régen akartam tudni, amit oly régóta fürkésztem, de rájönni eddig még nem tudtam! Mi is az? amiért könyörögni kell, mert minden más lelki szükséglet benne foglaltatik! A kegyelem: t. i. annak a kegyelme, hogy Isten kegyelmeit mindig fölismerjük, ellene ne álljunk, hanem kövessük és bizzuk rá magunkat, hogy az így kedvére alakíthassa lelkünket (a természetre építve) szentté és Isten előtt legkedvesebbé. Ugyanezt mondja Kempis is: Kívánd és kérd szüntelen, hogy benned Isten akarata teljesjék!” (K. I.)

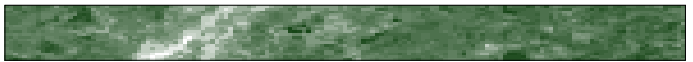

„Szeretett Anyukám és Apukám!

Megtörtént, bevégződött a mi nagy hadgyakorlatunk. Már egy hete, hogy szabadabban lélegzünk. Bizony nem volt gyerekjárték ennyi ideig (bár közben egy-egy nap szünet, illetve sétanap volt) mélyen hallgatni s nagy csöndben figyelni, fürkészni Isten szavát s kutatni akarátát. Azt mondják, hogy aki a harmincnapos lelkigyakorlatot kibírja, az a jezsuita életet is kibírja élete végéig (hiszem, hogy Isten segítségével én is).

Mondhatom, sokat tanultam, sok hasznot és nagy lendületet merítettem belőle. Világi ember nem is tudja elképzelni, hogy milyen nagy kegyelem s milyen nagy lelki érték egy ilyen lelkigyakorlat.

Ebben érti meg és át igazán az ember a megváltás nagy jelentőségét, értelmét, a bűn rútságát, a teremtés fölséges célját és Isten végtelen emberszeretetét. Ebben válik igazán öntudatosá a hivatás, s ebben határozza el az ember komo-

lyan, hogy szakítva minden földi vonzalommal, örömmel, szórakozással, kényelemmel, lemondva saját értelméről, akaratáról, emlékezetéről, egész szabadságát Istennek ajánlja föl: az ő végtelen jóságának csekély viszonzásául s az én, valamint az emberek bűneinek engeszteléséül.

Tudom, hogy nagy áldozat részetekről és részemről is, hogy most nem vagyok köztetek a kedves családi körben, de tegye, szeretett Szüleim, számotokra ezt a nagy áldozatot édessé az a tudat, hogy ez az Isten akarata. Én hiszem, hogy Jézus Szentséges Szíve különösen szereti azokat a szülőket, akik gyermeküket egészen neki adják, neki szentelik és annál boldogabbá teszi az igazi otthonukban, a mennyországban való viszontlátást, örök együttléteket.

Kérlek benneteket, imádkozzatok néha értem is, amint én is megemlékezem Rólatok (valamint testvéreimről, rokonaimról) mindennapi imáimban...” (K. I.)

„1935. október 15. - Jézusom Szentséges Szíve, add, hogy magamat minél jobban kiüresítem! Nem akarom fönntartani magamnak az én szándékaimra sem imámat, sem szenvedéseimet, semmit sem. A Tied azok, Te adtad nekem, hogy használjam őket, én visszaadom Neked! Neked, Szent Szív! Mindennek elégtételi részét, a remélt jövőendő purgatóriumi szenvedését is, a tisztítóhelyi lelkek kiszabadulására ajánlom, azon imáért, melyeket halálom után végeznek értem.

A kieszközlő részeket pedig szentséges Szíved szándékaira ajánlom föl! Hisz Te tudod, hova szükségesek leginkább, hol kapnak kincseim legalkalmasabb letétet.

És az én bűneimért mivel és mikor teszek eleget? Azért van a tisztító tűz! Ott engedd törleszteni őket Jézusom Szentséges Szíve, ott, de ne itt a földön, itt a szenvedéseknek és imáknak sokkal fontosabb célja van: a bűnösök megtérése, erre kell mindent összpontosítani. Hogyan? miképpen? a te Szentséges Szíved tudja legjobban!

Teljes szívvel-lélekkel - magamat elfelejtve, kiüresítve - szolgálni a szeretet Székhelyét, Szentséges Szívedet, szeretettel, szenvedéssel (a kettő kell nekem, utána már csak a halál: a szeretet utolsó akadályának ledöntése): ez az én élelcélom! Életprogramom foglalatlja!

Hogy mi lesz az én szándékaimmal: apostolkodó működés (jelenleg Szív-gárda), lelki szükségletek és a többi sok-sok fontos szándékkal: mivel én nem rendelkezem többé semmivel, még imával, szenvedéssel sem, hát egyszerűen téged kérlek föl, Szentséges Szív, hogy Te imádkozzál értük, és Te imádkoztassál értük szentjeiddel, védőszentemmel, Szent Józseffel, Örözügyalommal, angyalaiddal és Szűzanyámmal!” (K. I.)

(Részletek Endrődy László SJ: Életet Krisztusért)

Ahogy elkezdődött...

20 éves a Kaszap István Alapítvány

Húsz évvel ezelőtt még csak ismerkedtünk újszülött demokráciánkkal itt Rákosmentén is, és túl voltunk egy országgyűlési és egy önkormányzati választáson. A kerületi KDNP szervezet tagjaiként nagy reményekkel vetettük be magunkat a „közélet sűrűjébe”. A választási eredmények részben csalódást keltek, nem tagadhatjuk, hogy eredményesebb szereplésre számítottunk. Már akkor felvetődött (emlékeim szerint 1990 szeptemberében), hogy a szorosán vett pártpolitika mellett valami mást is tehetnénk a kerületért és az itt élő emberekért.

Sok beszélgetés, ötletelés következett az akkori helyi elnök *Gál Ferenc* barátunk vezetésével. Még olyan ötletet is felvetettünk, hogy építsünk egy idősek otthonát a kerületben, főleg persze nyugatról hazatelepülő beteg nyugdíjasokra alapozva, de természetesen nem megfelelően az itteniek-ről sem. Ennek érdekében még Feri barátommal a parlamentben is kilincselünk támogatásért a párt egyik alelnökénél. Előzetes kalkulációnk szerint akkor mintegy 500 millió forint kellett volna ehhez – irdatlanul nagy összeg. Az ötletet elvetettük, de a szándékot, hogy valamiképp segítsünk a kerület támogatására szoruló lakóinak, szerencsére nem. Végül is megalapítottuk a *Kaszap István Alapítványt* mindössze tizenhatezer forint induló tőkével.

Természetesen tudtuk azt, hogy ez semmire sem elég. Ezért az alapítók egyhangúan úgy döntöttek, hogy az induláshoz minden olyan tagunk, aki a párt segítségével olyan helyzetbe kerül, hogy tiszteletdíjat kap, (képviselő, bizottsági tag, igazgatósági vagy felügyelő bizottsági tag stb.) az így szerzett jövedelméből 10%-ot az alapítvány számlájára befizet. Ez sem volt nagy összeg, mintegy 140.000.-Ft.

Az alap tehát adott volt, a kérdés csak az lehetett, hogy hogyan lesz ebből támogatás? Első jótékonyági bálunkból befolyt pénzből születtek az ún. szeretetcsomagok húsvétkor és karácsonykor. Nem voltak ezek nagy dolgok, tartós élelmiszer, édesség, gyerekeknek apró játék stb. Egyik máig ható és legmegrázóbb élményem is egy ilyen csomag kiszállításához kötődik. Egy négygyermekes családnál történt. A gyerekek még nem voltak iskoláskorúak, az anyuka otthon volt velük, az édesapa kórházban, leszálalékolás előtt. A csomagban liszt, olaj, cukor, száraztészta, csokoládé és néhány apró játék a kicsiknek. Amikor kinyitotta, sírva fakadt. Nem értettem, mi a baj, talán valamit rosszul csináltunk? Megkérdeztem miért sír, azt válaszolta, hogy amikor meglátta a játékokat rögtön arra gondolt, hogy hála az alapítványnak, az ő gyerekeinek is lesz valami ajándék a fa alatt, mert bizony nekik még erre sem tellett. Azóta tudom, hogy az igazán rászorulóknak a legkisebb segítség is számít.

20

Amikor az alapítvány születésnapjára emlékezünk nem szabad elfeledkeznünk azokról a kurátorokról, önkéntes segítők-ről, akiknek áldozatos munkája révén ez a kezdeményezés

kivirágzott. Engedtessek meg nekem, hogy ne nevesítsem Őket, félek, valakit kifejejtenék a sorból. Egy embert azonban feltétlenül ki kell emelnem: *Gál Ferenc* barátunkat, akinek a szívóssága, akadályt nem ismerő lelkesedése, kitartása és optimizmusa nélkül mindez talán nem következett volna be. Sajnos nem érthette meg ezt a születésnapot.

A jövőt illetően kettős érzés van bennem. Egyrészt szomorú vagyok, mert sajnos egyre inkább szükség van ilyen karitatív szervezetek munkájára, évről évre több a segítségre szoruló család. Másrészt örülök, hogy válság ide, válság oda, mindig vannak segítőkész emberek, szervezetek, vállalkozások, akik munkával, adományokkal támogatják törekvéseinket. Nekik köszönhető, hogy az alapítvány megérthette ezt a szép jubileumot, eredményesen működhet továbbra is. Optimista vagyok, mert jelen van Rákosmentén a társadalmi szolidaritás, nem veszett ki a másokért érzett felelősség és a másokról történő gondoskodás. Történhet bármi, lehet rossz a gazdasági helyzet, mindaddig mód van a segítségre amíg lesznek emberek akik hiszik és vallják, hogy **jobb adni mint kapni**.

Erről szól a Kaszap István Alapítvány húsz éve.

Csorba Béla
alapító tag

Pessoa, Fernando

Hogy nagy légy

Hogy nagy légy, légy teljes: semmit ne túlozz
és el se fojtsd magadban.

Mindenben légy egész. Bármily csekély is
a tett, add bele lelked.

Minden tóban ott ragyog az egész hold,
mert a magasban él ő.

Hogyan ismertem meg, milyenek látom jubiláló Alapítványunkat

Tíz évvel ezelőtt a jelenleginél is szűkösebb anyagi körülmények között éltem. Minden igyekezetem arra irányult, hogy lakásom rezsijével sohase maradjak el. Rendben tartása, tisztítószerek, alapvető higiéniai költségek, és a lakáson belüli kisebb-nagyobb javítások vitték el alacsony nyugdíjam nagyobbik részét. Aztán kapcsolatba kerültem a *Kaszap István Alapítvánnyal*. Kissé lámpalázasan és szégyenkezve - nehezemre esik kérni, inkább adni szeretek - felkerestem *Gál Ferencet*, az alapítvány elnökét, aki meghatározott napon és időben fogadta a nehéz sorsú, szűkös anyagiak között élő embereket. Kedves volt, bizalomgerjesztő, megkönnyebbülten mondtam el gondjaimat. Minthogy leginkább a megfelelő táplálkozásra nem volt módom, ételmiszerjegyeket kaptam tőle. Így kezdődött. Lassan megismertem sokoldalú tevékenységet végző munkatársait is. Örültem, hogy segíthettem munkájukban karácsony közeledtével, amikor a szegény sorsú családok gyermekeinek csomagolták az ajándékokat. Aztán meghívtak az évenként tartott lelki napra a Pál Apostol iskolába, és nagy örömmel leközölték újságjukban az erről szóló élménybeszámolómat.

Évenként több alkalommal részt vehettem közös zarándoklataikon az ország legszebb búcsújáró helyein. Egy idő után minden élményemről írtam a Hírlevélben, s ma már rendszeres munkatársa lehetek ennek a nyolc oldalas, színvonalas lapnak, amelyben a híreken, tájékoztatókon kívül külön rovatok is vannak az alapítvány rendezvényeiről, a gyermekek nyári táboroztatásáról. A lelki élet erősítését szolgálja a „Hit és erkölcs” rovat. Igen színvonalas a „Kulturális rovatuk” is. Nem hagyhatom ki a felsorolásból az évenként rendezett jótékonyági bálakat sem, melyek helyszíne a Vigyázó Sándor Művelődési Ház, és amelyek műsoros délutánnal kezdődnek, vacsorával, tombolával folytatódnak, és hajnalig tartó táncos fejeződnak be. Ilyen alkalmakkor országos hírvű embereket hívnak meg a rendezvény fővédnökének. Hihetetlenül sok munka van ezeknek a jótékonyági báloknak a szervezésében, de sokat lendít segítő munkájukon az ilyenkor befolyt pénzösszeg. Még nem említettem, hogy külföldi kapcsolatot is teremtettek, onnan is kapnak segítséget. Ha egy szóval kellene jellemezni az alapítvány áldozatos, rendkívül sok munkával járó tevékenységét: a sokoldalúságot emelném ki. Boldog vagyok, hogy megismertem őket, hogy közékük tartozhatok!

Vágó Mária
nyugdíjas újságíró

Harsányi Lajos

Vers az Égi asszonyhoz

Most kell elmondanom,
mit eddig még nem mondhattam el én,
de lefutott a legszebb hullócsillag:
már túljutottam életem delén.
Elmondom hát, hogy zordon életemnek
Te voltál mindig élő csillaga,
titok voltál, az egyetlen öröm,
a tiszta szerelem maga.
A szőke méhek már neved dönögték
gyermekkorom kék gyermekablakán,
úgy tündököltél életem felett,
mint jégvert kert felett a hold talán.
Ezüst tükör volt arcod s benne néztem
kis mongol arcomat naponta,
hajadat Isten a roppant Takács
a felkelő nap aranyából fonta.
Az ajkad, áttetsző szőlőszem: piros ékkő
és lábaid alatt arany minden göröngy,
a kiseded Jézus úgy függ karjaidban,
mint kagylóban a gyöngy.
Sokat szenvedtem én és árva népem
e baljós tájon egy évezred óta,
az életmécsünk azért nem aludt ki,
mert pislá lángját égi kezed óvta.
A francia, a lengyel és a belga
sok nagy bajában lábaidhoz csúszott,
de nem dicsérte senki nevedet úgy, mint
a Bakonyban a celli búcsúsok...
Szeret a szél, a tenger és a Montblanc,
szeret a dörgő naprendszer az égen,
de senki nem szeret úgy téged, mint
én és az én kis árva, rongyos népem.

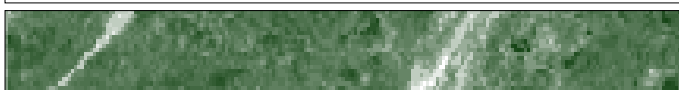

KASZAP ISTVÁN (1916-1935)

Pajkos gyermekkor után mély és bámulatos akaratérő jellemezte a ciszterci diákot. Kemény kitartással közepesből színjeles tanulóvá küzdötte fel magát. Kitűnő tornász, 17 évesen a Dunántúl ifjúsági bajnoka. Buzgó cserkész, hűséges kongreganista. Szerzetesi életét a Manrézában hősiés odaadással kezdte. Sokat elmélkedett Jézus szenvedéseiről, és a bűnösökért engesztelő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujában felírta búcsúszavait: „Ne sírjatok, mennyei születésnap ez”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

telő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujában felírta búcsúszavait: „Ne sírjatok, mennyei születésnap ez”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

Juhász Ferenc:

Meggyötört szomorú arcod

(részlet)

Mint tudjuk: az ember dolga kiteljesülni a tisztaságban és kegyetlennek lenni a fölmagasztaltatásban. Nem sírva öklendezni dölgig-zabáltan, s életért könyörögni a bomlásban, ön-árulásban. Az ember dolga: hogy embernek lenni érdem, hogy végső-bátor legyen ez elrendeltetésben, az elhullásban és a fölemelkedésben és nem hihetünk másban, csak e küldetésben.

„...utolsó napodra annyid marad, amennyit másoknak adtál.”

.Benjámín László

„A világban a legtökéletesebb az ember. Az emberben legtökéletesebb a lélek. A lélekben legtökéletesebb a szeretet. A szeretetben a legtökéletesebb az Isten.”

Szalézi Szent Ferenc

Meghívó hálaadó szentmisére

2010. december 5-én (vasárnap) 18 órakor alapító okiratunk 20 évvel ezelőtti parafálásának évfordulóján megemlékező és hálaadó istentiszteletre hívjuk alapítóinkat, a kuratórium tagjait, a Kaszap István Emlékérem birtokosait, és minden kedves támogatónkat, és támogatott embertársunkat a rákoscsabai Nepomuki Szent János templomba.

Köszönet

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik adójuk 1%-át Alapítványunknak utalták. Annak minden forintját a kerületünkben élő rászorulóknak megsegítésére fordítjuk.

Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület rászoruló családjait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1%-val!

Ehhez szükséges legfontosabb adataink:

Számlaszám: OTP 11717009-20018281

Adószám: 19652502 - 1 - 42

Nevünk: Kaszap István Alapítvány

Kaszap István Alapítvány Hírlevelének kiadója:
Kaszap István Alapítvány kuratóriuma
Megjelenik negyedévente
Honlap: www.kaszap.ini.hu
A szerkesztő e-mail címe: torba@freemail.hu